

LEDER

REDAKTØR

HANS PETERSEN
HAP@STIFTEN.DK

Alle må tage del i at stoppe dem

Sexisme, sexchikane og seksuelle krænkelser foregår overalt, og vi er kun lige i begyndelsen af at få ryddet op i den kultur.

Det kræver en holdningsændring i hele befolkningen og hos nogle også en ny opfattelse af, hvad man kan tillade sig at sige til andre, hvis der ikke skal være tvivl om, hvad man mener.

Smålumre bemærkninger, seksuelle historier eller vittigheder af samme slags kunne gå engang i nogle lag. Men også dér skal man tænke sig om mere end én gang, hvis man er i tvivl om, om den sjofelhed, der ligger på læberne, er passende. Det er den sandsynligvis ikke, selv om den måske var dagligdag for 20 eller 30 år siden.

SENEST HAR EN undersøgelse i kultur-, idræts- og foreningslivet i Aarhus vist, at mange stadig føler sig udsat for sexisme, sexchikane og seksuelle krænkelser.

HVER 20. HAR følt ubehag, fordi de har oplevet mini-

“
Seksuelle krænkelser kan ødelægge alt for meget for dem, de går ud over, og i allerværste fald give dem store ar på sjælen.

mum én hændelse, der involverede sexisme. Yderligere ni procent siger, at de "delvist" har oplevet ubehag i mindst én situation. Det kan være tilfælde, hvor de er i tvivl om, hvordan hændelsen skulle opfattes, eller hvor meget, der lå i den. Eller de kan ha-

ve været så stærke, at de har afværget eller kastet den af sig, uden det virkelig har ført til ubehag.

TILFÆLDENE ER ALT for mange, og alle, både ansvarlige og aktører, må hjælpes ad med at hindre, at de uheldige episoder ikke sker. Alle skal kunne føle sig trygge, når de færdes i fællesskaber, hvor de kommer for at have det rart, både ved at udfolde sig med idræt, kultur eller andre gøremål, og ved at være en del af det store fællesskab og alt, hvad det indebærer. Betydningen af det oplever vi allerstærkest nu, hvor corona-restriktionerne har skudt den vigtige del af vores liv ned.

SEKSUELLE KRÆNKELSER KAN ødelægge alt for meget for dem, de går ud over, og i allerværste fald give dem store ar på sjælen. Undersøgelsen viser også, at alt for mange holder krænkelserne for sig selv, selv om det normalt hjælper at tale med andre om dem.

Heldigvis er undersøgelsen straks fulgt op af kampagnen "Aarhus mod sexisme". Alle har pligt til at tage del i den.

Lægeformand.

Stråmandsklinikker er en trussel mod ordentlig lægebehandling

Jørgen Skadborg, praktiserende læge i Billund og formand for Praktiserende Lægers Organisation (PLO)

DEBAT: Katrina Feilberg fra Dansk Erhverv skriver i Århus Stiftstidende 15. marts om partnerskabsklinikker, som hun mener er en del af løsningen på, at der mangler praktiserende læger. Desværre blander Katrina Feilberg partnerskabsklinikker sammen med stråmandsklinikker.

En partnerskabsklinik er en klinik, hvor en praktiserende læge hyrer et firma til at stå for it, personale, bygninger og den slags, mens den praktiserende læge selv arbejder i klinikken med patienterne. Det kan være en fin konstruktion for de ret få læger, som ikke selv har lyst til det administrative.

Stråmandsklinikker er noget andet, og i modsætning til partnerskabsklinikker er de i stor vækst. Her optræder en speciallæge i almen medicin som klinikejer, men lægen

arbejder der i realiteten ikke. Det er en koncern, der på alle måder står for ledelse og drift af klinikken. De ansatte læger er typisk pensionerede praktiserende læger, som ta-

“
Det er en udvikling, der er grund til at bekæmpe, hvad et voksende antal politikere fra både rød og blå lejr heldigvis har fået øjnene op for.

ger nogle få "vagter" engang imellem, eller en ung læge, der tager et par uger eller tre for at tjene lidt ekstra.

Det betyder, at man som patient kan møde en ny læge stort set, hver gang man kommer i klinikken. Dermed mister man det, der giver kvalitet i behandlingen, nemlig kontinuitet, og at læge og patient kender hinanden.

Vi får en udvikling, hvor kapitalstærke koncerner opkøber danske lægepraksis, og vi bevæger os væk fra familielægestrukturen, som vi har kendt i generationer.

Det er en udvikling, der er grund til at bekæmpe, hvad et voksende antal politikere fra både rød og blå lejr heldigvis har fået øjnene op for.

Thunberg på frimærke.

Verden er blevet en karikatur af sig selv

Uffe Lindum, Hundslund, journalist

DEBAT: Verden er efterhånden en karikatur af sig selv. Lørdag 6. marts kom en melding fra Postnord om, at den svenske skolepjækterske Greta Thunberg skal foreviges på et frimærke.

Ja, der sker store ting i verden, men i politikens og mediernes verden er der desværre bedst plads til de betydningsløse. Det kræver ellers ingen dybdepsykologiske analyser at gennemskue Thunberg-myten. Lidt elementær menneskeforstand kan gøre det:

En utilpasset skoleelev pønser på hævn over skolen og pjækker – og da eleven bag alle sine mentale krampes er rimeligt begavet, udtænker hun sin snedige plan om at gøre det i fredagsklimaets tegn. De svenske medier hopper på den og med dem også di-

“
Men forevigelsen af skolepjæktersken på et frimærke bør til gengæld fremkalde en homerisk latter!

verse udenlandske. For en go' historie skal jo ikke distraheres eller ødelægges af kendsger-

ninger – selv om også nogle svenske medier er begyndt at stille spørgsmål – bedre sent end aldrig! – til myten.

Men nuvel, skolepjæktersken fik sine fem minutter af verdenshistorien og brugte dem til at gøre samme verden, herunder paven og FN's generalsekretær, ubodeligt til grin.

At eksemplet vakte genklang blandt verdens skoleelever kan til gengæld ikke undre; de fik en mere eller mindre legitim undskyldning for også at pjække – hvis pjæk ellers skulle bidrage til at gøre verdens ungdom fagligt klogere. Det er lidt trist at måtte bekende sig som skeptiker over for den ideologi.

Men forevigelsen af skolepjæktersken på et frimærke bør til gengæld fremkalde en homerisk latter!

"Skolepjæktersken fik sine fem minutter af verdenshistorien og brugte dem til at gøre samme verden, herunder paven og FN's generalsekretær, ubodeligt til grin", skriver Uffe Lindum. Arkivfoto: Ritzau Scanpix